UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

23 päivänä lokakuuta 2013 *

Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröidyt yhteisömallit, jotka esittävät kahvikuppia ja aluslautasta, joissa on uurteita, ja syvää lautasta, jossa on uurteita — Mitättömyysperuste — Jäsenvaltion tekijänoikeuslainsäädännön nojalla suojatun teoksen luvaton käyttö — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan f alakohta

Asioissa T-566/11 ja T-567/11,

Viejo Valle, **SA**, kotipaikka Olleria (Espanja), edustajanaan asianajaja I. Temiño Ceniceros,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään V. Melgar,

vastaajana,

ja joissa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa käydyissä menettelyissä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

Établissements Coquet, kotipaikka Saint-Léonard-de-Noblat (Ranska), edustajanaan asianajaja C. Bouchenard,

ja joissa on kyse kanteista, jotka on nostettu SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 29.11.2011 tekemistä päätöksistä (asiat R 1054/2010-3 ja R 1055/2010-3), jotka liittyvät Établissements Coquet'n ja Viejo Valle, SA:n välisiin mitättömyysmenettelyihin,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit F. Dehousse (esittelevä tuomari) ja J. Schwarcz,

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 31.10.2011 jätetyt kannekirjelmät,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.2.2012 jätetyt SMHV:n vastineet,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.2.2012 jätetyt väliintulijan vastineet,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

ottaen huomioon kantajan esittämän, asioiden T-566/11 ja T-567/11 yhdistämistä koskevan hakemuksen,

ottaen huomioon SMHV:n ja väliintulijan asioiden T-556/11 ja T-567/11 yhdistämisestä esittämät huomautukset,

ottaen huomioon asioiden siirtämisen toiseen jaostoon ja uudelle esittelevälle tuomarille,

ottaen huomioon 26.2.2013 tehdyt päätökset, joilla hylättiin kantajan esittämät, asian käsittelyn lykkäämistä koskevat hakemukset,

ottaen huomioon sen, etteivät asianosaiset ole kuukauden kuluessa siitä, kun niille on ilmoitettu kirjallisten käsittelyjen päättymisestä, pyytäneet järjestämään suullista käsittelyä, ja päätettyään näin ollen esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 a artiklan nojalla ratkaista asian ilman suullista käsittelyä,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja eli Viejo Valle, SA on rekisteröityjen yhteisömallien nro 384912-0001 ja nro 384912-0009 (jäljempänä riidanalaiset mallit), joita haettiin 9.8.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastossa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja jotka julkaistiin Yhteisön mallilehdessä 18.10.2005, haltija.

2 Riidanalaisia malleja sovelletaan malleja koskevien hakemusten sanamuodon mukaan astioihin ja ne esitetään seuraavalla tavalla:

— yhteisömalli nro 384912-0001:

— yhteisömalli nro 384912-0009:

3 Väliintulija eli Établissements Coquet esitti 30.9.2008 SMHV:lle vaatimukset riidanalaisten mallien mitättömäksi julistamisesta. Nämä mitättömyysvaatimukset perustuivat yhteisömallista 12.12.2001 annetun asetuksen (EY) N:o 6/2002 (EYVL 2002, L 3, s. 1) 25 artiklan 1 kohdan f alakohtaan.

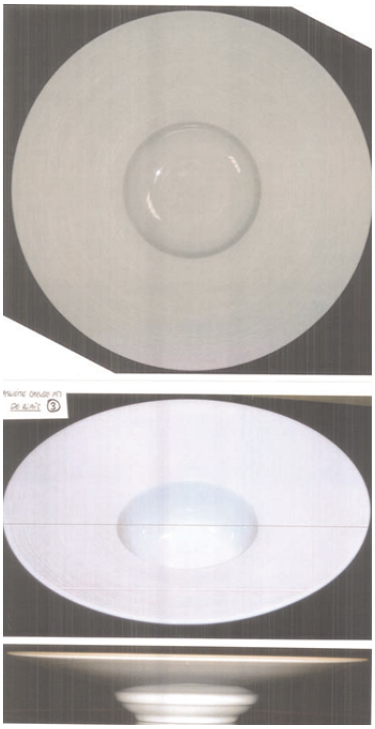
4 Mitättömyysvaatimustensa tueksi väliintulija vetosi riidanalaisia malleja vastaan kahteen astiaan eli kahvikuppiin ja aluslautaseen (rekisteröity yhteisömalli nro 384912-0001) sekä syvään lautaseen (rekisteröity yhteisömalli nro 384912-0009), jotka kuuluvat sen ”Hémisphère”-kokoelman ”Satin”-mallistoon, ja joita varten väliintulija vaati Ranskan lain mukaisen tekijänoikeuden suojaa.

5 Väliintulija liitti mitättömyysvaatimuksiinsa seuraavat valokuvat:

— mitättömyysvaatimus, joka koskee rekisteröityä yhteisömallia nro 384912-0001:

— mitättömyysvaatimus, joka koskee rekisteröityä yhteisömallia nro 384912-0009:

6 Mitättömyysosasto julisti 7.4.2010 tekemillään päätöksillä riidanalaiset mallit mitättömiksi asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla.

7 Kantaja valitti 10.6.2010 SMHV:ssä mitättömyysosaston päätöksistä.

8 SMHV:n kolmas valituslautakunta hylkäsi kantajan valitukset 29.7.2011 tekemillään päätöksillä (asiat R 1054/2010-3 ja R 1055/2010-3) (jäljempänä riidanalaiset päätökset).

9 Ensimmäiseksi valituslautakunta katsoi, että kantajan väite, jonka mukaan väliintulija ei ollut yksilöinyt suojattua teosta riittävästi eikä siis täyttänyt asetuksen N:o 6/2002 täytäntöönpanosta 21.10.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2245/2002 (EYVL L 341, s. 28) 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa asetettuja edellytyksiä, oli ilmeisen perusteeton.

10 Toiseksi valituslautakunta katsoi, että kantajan toteamus, jonka mukaan väliintulija ei ollut esittänyt tietoja osoittaakseen olevansa tekijänoikeuden haltija, oli perusteeton.

11 Kolmanneksi valituslautakunta tutki kantajan väitteen, jonka mukaan astioita, joihin väliintulija vetoaa mitättömyysvaatimuksensa tueksi, ei voitu suojata tekijänoikeudella vaan ne olivat teollista muotoilua, jota voidaan suojata vain malleja koskevalla lainsäädännöllä.

12 Tässä yhteydessä valituslautakunta katsoi ensinnä, että teokset, joihin väliintulija vetosi, eivät olleet astioita (kahvikuppi aluslautasineen ja syvä lautanen) vaan niiden pinnoilla olevia koristeellisia uurteita. Väliintulija on aina esittänyt selvästi, ettei se arvostellut kantajaa siitä, että se on käyttänyt astioiden muotoja, vaan siitä, että se on käyttänyt näissä astioissa olevaa koristelua, jota sen mukaan voidaan suojata, koska se on hengentuote.

13 Samassa yhteydessä valituslautakunta katsoi toiseksi, että väliintulija oli osoittanut, ettei teoksen teollisen luonteen perusteella, johon kantaja oli vedonnut, voitu evätä tekijänoikeuteen perustuvaa suojaa.

14 Valituslautakunnan mukaan teos muodostuu astioiden koristelusta siten, että kahvikupin koko ulkopinnalle ja aluslautasen ja syvän lautasen lähes koko sisäpinnalle lautasen keskellä olevaa ympyrän muotoista osaa lukuun ottamatta muodostetaan kuvio, jossa on ohuita samansuuntaisia ja samankeskisiä uurteita. Nämä astiat voidaan erotella muista tämän koristelun avulla ja niistä tulee tämän koristelun avulla riittävän omaperäisiä, jotta niiden oikeudellinen suojaaminen on Ranskan oikeuden mukaan perusteltua.

15 Valituslautakunta katsoi, ettei kantaja ollut selventänyt syitä, joiden vuoksi tämä koristelu ei voisi kuulua tekijänoikeuden piiriin. Kantaja vetosi valituslautakunnan mukaan siihen, ettei koristelu ole ”taiteellinen”, mutta tämä ei ole valituslautakunnan mukaan merkityksellinen peruste. Kantaja on vedonnut myös siihen, ettei koristelu ole omaperäinen, mutta se ei ole esittänyt tältä osin näyttöä.

16 Valituslautakunta katsoi, että loppujen lopuksi astioiden pintojen viimeistely, johon väliintulija vetosi, oli luokiteltavissa hengentuotteeksi, joka kykenee kuvastamaan tekijänsä persoonallisuutta, ja että se kuului tämän vuoksi Ranskan tekijänoikeuksia koskevassa lainsäädännössä tarjotun suojan piiriin.

17 Neljänneksi valituslautakunta tutki väitteet, jotka kantaja esitti suojatun teoksen käytöstä yhteisömallien järjestelmässä ja joiden mukaan kyseessä olevien astioiden vertailu kokonaisuudessaan paljasti, että niiden välillä on suuria eroja, ja joiden mukaan oli myös otettava huomioon tekijän vapauden määrä.

18 Valituslautakunta totesi, että nämä väitteet liittyivät asetuksen N:o 6/2002 6 artiklassa säädettyyn mitättömyysperusteeseen, joka ei ole sama kuin se, johon oli vedottu. Valituslautakunnan mukaan käsiteltävässä asiassa esitetyn mitättömyysperusteen tarkastelemista varten ei ole tarpeellista vertailla astioita kokonaisuudessaan vaan pelkästään ratkaista, käytetäänkö riidanalaisissa malleissa tekijänoikeudella suojattua teosta. Sillä, että nämä astiat ovat muodoltaan erilaisia, ei sen mukaan ole merkitystä. Sitä vastoin merkityksellistä on, että riidanalaisissa malleissa on selvästi havaittavissa ensimmäiseksi suojattu teos eli sama uurteista muodostuva malli ja toiseksi se, että nämä uurteet

peittävät samat astioiden kohdat. Juuri näiden kahden ominaisuuden samanaikaisuudesta käy ilmi aikaisemman teoksen luova sisältö, joka on jäljennetty – tai jota on ”käytetty” – luvatta riidanalaisissa malleissa.

19 Näin ollen valituslautakunta hylkäsi kantajan valitukset.

Asianosaisten vaatimukset

20 Kantaja vaatii lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että kanteiden liitteet otetaan huomioon

— kumoaa riidanalaiset päätökset

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 SMHV vaatii lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että asiassa T-566/11 kannekirjelmän liitteitä B7–B14 ja asiassa T-567/11 kannekirjelmän liitteitä B7–B15 ei voida ottaa tutkittaviksi

— hylkää kanteet

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Väliintulija vaatii lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että asiassa T-566/11 kannekirjelmän liitteitä B7–B14 ja asiassa T-567/11 kannekirjelmän liitteitä B7–B15 ei voida ottaa tutkittaviksi

— hylkää kanteet

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

23 Kun otetaan huomioon kantajan esittämän, asioiden yhdistämistä koskevan hakemuksen ja muiden osapuolten huomautukset, esillä olevat asiat on yhdistettävä tuomiota varten unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.

24 Kantaja esittää useita perusteita ja perusteluita, jotka voidaan tiivistää seuraavasti.

25 Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessa, joka perustuu asetuksen N:o 2245/2002 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan rikkomiseen, ettei väliintulija esittänyt suojatuista teoksista vaadittuja tietoja.

26 Kantaja lisää tähän ensimmäiseen kanneperusteeseen, ettei tekijänoikeutta ole, koska teokset on esitetty yleisölle aikaisemmin ja koska ne eivät ole omaperäisiä.

27 Toisessa kanneperusteessa, joka perustuu asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomiseen, kantaja väittää lähinnä, että valituslautakunta katsoi virheellisesti, että riidanalaisissa malleissa käytettiin luvatta väliintulijan teoksia.

28 Heti aluksi on lausuttava tutkittavaksi ottamisesta ja tarvittaessa siitä, ovatko tietyt kantajan kannekirjelmiensä ja asian käsittelyn lykkäämistä koskevien hakemustensa liitteissä esittämät asiakirjat merkityksellisiä.

Tiettyjen kannekirjelmien ja asian käsittelyn lykkäämistä koskevien hakemusten liitteissä esitettyjen asiakirjojen huomioon ottaminen ja merkityksellisyys

29 Kantaja on esittänyt ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa asiakirjoja, jotka ovat peräisin muiden astia-alan yritysten, museoiden tai lehtien internetsivuilta (asian T-566/11 kannekirjelmän liitteet B7–B14; asian T-567/11 kannekirjelmän liitteet B7–B17), ja joista sen mukaan käy ilmi, että ennen väliintulijaa muut yritykset olivat käyttäneet astioissa koristelua, joka muodostuu ohuista samankeskisistä uurteista näiden astioiden ulkopinnoilla ja ettei tämä koristelu ole millään tavoin omaperäinen vaan sitä on käytetty kaikkina aikakausina.

30 Kantaja päätteli tästä, ettei väliintulijalla ole todellisuudessa minkäänlaista tekijänoikeutta mitättömäksi julistamista koskevien vaatimusten tueksi esitettyihin teoksiin.

31 Lisäksi kantaja esitti 3.12.2012 ja 8.1.2013 päivätyissä, asian käsittelyn lykkäämistä koskevissa hakemuksissaan kaksi ranskalaisten tuomioistuinten tuomiota, jotka oli annettu vuoden 2012 marraskuussa ja joulukuussa. Näissä tuomioissa kaksi ranskalaista tuomioistuinta, joiden kummankin käsiteltäväksi väliintulija oli saattanut kolmatta osapuolta vastaan nostetun tekijänoikeuksien loukkaamista koskevat kanteet, joissa oli kyse samoista teoksista, joihin väliintulija viittaa käsiteltävässä asiassa, katsoivat, ettei väliintulijalla ollut tekijänoikeutta näihin teoksiin.

32 Kantajan mukaan tästä seuraa, että väliintulijan kantajaa vastaan SMHV:ssa esittämä mitättömyysperuste jäi vaille tarkoitusta ja että heti kun kyseiset kansalliset tuomiot tulevat lainvoimaisiksi, käsiteltävänä olevat kanteet on hyväksyttävä ja riidanalaiset päätökset on kumottava.

33 SMHV ja väliintulija riitauttavat kantajan unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämien asiakirjojen huomioon ottamisen sekä kantajan kannan.

34 Ensimmäiseksi asiakirjoista, jotka kantaja esitti asian T-566/11 kannekirjelmän liitteissä B7–B14 ja asian T-567/11 kannekirjelmän liitteissä B7–B17, on todettava, että ne ovat uusia seikkoja, joita valituslautakunnalla ei ollut käytettävissään.

35 Näitä ensimmäisen kerran vasta unionin yleisessä tuomioistuimessa esitettyjä asiakirjoja ei voida ottaa huomioon. Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tarkoituksena on nimittäin SMHV:n valituslautakuntien päätösten laillisuuden valvonta asetuksen N:o 6/2002 61 artiklassa tarkoitetulla tavalla, joten unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole tutkia uudelleen tosiseikkoja sellaisten asiakirjojen valossa, jotka esitetään ensimmäistä kertaa osasta tässä tuomioistuimessa. Mainitut asiakirjat on siis jätettävä huomiotta ilman, että on tarpeen tutkia niiden todistusvoimaa (asia T-9/07, Grupo Promer Mon Graphic v. SMHV - PepsiCo (pyöreä mainostarvike), tuomio 18.3.2010, Kok., s. II-981, 24 kohta ja yhdistetyt asiat T-83/11 ja T-84/11, Antrax It v. SMHV – THC (lämpöpatterit), tuomio 13.11.2012, 28 kohta; ks. myös analogisesti asia T-165/00, Fiorucci v. SMHV - Edwin (ELIO FIORUCCI), tuomio 14.5.2009, Kok., s. II-1375, 21 ja 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Ranskalaisten tuomioistuinten tuomiot, jotka esitettiin asian käsittelyn lykkäämistä koskevien hakemusten liitteissä, ovat myös uusia asiakirjoja, joita SMHV:lla ei ollut hallussaan. Tätä toteamusta ei muuta se, että nämä tuomiot annettiin riidanalaisten päätösten tekemisen jälkeen.

37 Mahdollisuutta viitata kansallisiin tuomioihin ensimmäisen kerran vasta unionin yleisessä tuomioistuimessa ei tosin suljeta pois edellä 35 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä, kun tarkoituksena ei ole moittia valituslautakuntaa siitä, että se ei ole ottanut huomioon tietyn kansallisen

tuomion tosiseikkoja, vaan siitä, että se on rikkonut jotakin asetuksen N:o 6/2002 säännöstä, ja oikeuskäytäntöön vedotaan tämän kanneperusteen tueksi (ks. analogisesti asia T-332/04, Sebirán v. SMHV – El Coto De Rioja (Coto D'Arcis), tuomio 12.3.2008, 56 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; asia T-420/09, El Corte Inglés v. SMHV - Abril Sanchez ja Ricote Saugar (BOOMERANG TV), tuomio 17.6.2008, Kok., s. II-837, 37 kohta ja asia T-270/06, Lego Juris v. SMHV - Mega Brands (punainen legopalikka), tuomio 12.11.2008, Kok., s. II-3117, 23–25 kohta).

38 Edellä esitetystä seuraa, että vaikka on selvää, ettei asian käsittelyn lykkäämistä koskevien hakemusten liitteissä esitettyjä ranskalaisten tuomioistuinten tuomioita voida ottaa huomioon niiden tosiseikkojen osalta, joihin niissä viitataan ja joita valituslautakunnalla ei ollut hallussaan, ne voidaan ottaa huomioon siltä osin kuin kantaja pyrkii arvostelemaan valituslautakuntaa Euroopan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen rikkomisesta.

39 Käsiteltävässä asiassa kantaja toimitti nämä tuomiot tukemaan yhtä ainoaa väitettä, jonka mukaan "koska kansallinen tuomioistuin on todennut, ettei tuotteisiin, joihin [väliintulija] on vedonnut mitättömäksi julistamista koskevien vaatimustensa tueksi, liity minkäänlaista tekijänoikeutta, – – mitättömyysperuste jää täysin vaille merkitystä, – – koska muussa tapauksessa kantajalle olisi aiheutunut peruuttamatonta vahinkoa, sillä hän menettäisi laillisen yksinoikeutensa sellaisen ennalta olemassa olevan oikeuden takia, jota ei olekaan olemassa".

40 Tästä väitteestä on kuitenkin todettava väliintulijan tavoin, että mainitut ranskalaiset tuomiot koskevat vain kansallisten menettelyiden asianosaisia niiden välisten tekijänoikeuksien loukkaamista koskevien asioiden yhteydessä. Vaikka ne tulisivat lainvoimaisiksi, niissä ei siis tehdä väliintulijan tekijänoikeudesta tai sen puuttumisesta mitään toteamuksia, joilla on erga omnes -vaikutuksia.

41 Toisin kuin lainvoimaiset hallinnolliset päätökset, jotka on tehty sellaisten suojajärjestelmien puitteissa, jotka perustuvat materiaalioikeuksien hallinnolliseen rekisteröimiseen, nämä tuomiot eivät siis voi johtaa siihen, että unionin tuomioistuimet toteavat, että kanne on menettänyt rahoituksensa ja että lausunnon antaminen raukeaa (sellaisista tapauksista, joissa lausunnon antaminen raukeaa sen tavaramerkkioikeuden menettämisen seurauksena, johon on vedottu, kun menettämisestä on lausuttu toimivaltaisen tavaramerkkiviraston lainvoimaisella päätöksellä, jolla on erga omnes -vaikutuksia, yhdistetyt asiat T-354/07–T-356/07, Pfizer v. SMHV – Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN), määräys 26.6.2008, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia T-183/11, MIP Metro/OHMI – Jacinto (My Little Bear), määräys 27.2.2012).

42 Näin ollen ainoa peruste, jonka kantaja voi näistä tuomioista johtaa, ja siis ainoa syy, jonka vuoksi se on esittänyt nämä tuomiot eli se, että ne tekevät automaattisesti tyhjäksi väliintulijan mitättömäksi julistamista koskevien vaatimusten perustan, on virheellinen.

43 Koska kantaja ei ole johtanut näistä tuomioista muita perusteita (ks. tältä osin edellä 37 kohdassa mainittu asia Coto D'Arcis, tuomion 57 kohta) ja koska unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole korvata kantajaa kanteen hallinnoinnissa (ks. tältä osin asia T-56/92, Koelman v. komissio, määräys 29.11.1993, Kok., s. II-1267, 23 kohta ja asia T-201/04, Microsoft v. komissio, tuomio 17.9.2007, Kok., s. II-3601, 94 ja 97 kohta), mainittuja ranskalaisten tuomioistuinten tuomioita, joiden osalta on jo todettu, ettei niitä voida ottaa huomioon niissä esitettyjen tosiseikkojen osalta, ei voida muilta osin ottaa huomioon riidanalaisten päätösten lainmukaisuuden tarkastelemista varten ja niitä on näin ollen pidettävä merkityksettöminä.

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 2245/2002 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohtaa on rikottu, koska väliintulija ei esittänyt suojatuista teoksista vaadittuja tietoja

44 Kantaja väittää, että väliintulija ei esittänyt suojatuista teoksista vaadittuja tietoja. Kantajan mukaan väliintulija ei muun muassa esittänyt näyttöä päivistä, joina teokset luotiin, eikä se myöskään maininnut, kuka luonnollinen henkilö on niiden tosiasiallinen tekijä.

45 Ranskan oikeuden mukaan tekijänoikeus syntyy vain sen seikan perusteella, että teos luodaan, ja se syntyy heti tämän luomisen ajankohdasta alkaen. Kantajan mukaan on ensisijaisen tärkeää tietää teoksen tekijä ja sen luomisen ajankohta, jotta voidaan määritellä, onko se omaperäinen ja voidaanko sitä näin ollen suojata, vai onko toinen tekijä luonut sen aikaisemmin. Kantajan mukaan olisi myös pitänyt esittää näyttöä siitä, että tekijänoikeus on siirtynyt teoksen luoneelta luonnolliselta henkilöltä väliintulijalle.

46 SMHV ja väliintulija kiistävät kantajan kannan. Ne katsovat, että väliintulija toimitti tarvittavat ja riittävät tiedot.

47 Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan f alakohdasta ja 3 kohdasta yhdessä asetuksen N:o 2245/2002 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan kanssa seuraa ensimmäiseksi, että yhteisömalli todetaan mitättömäksi, jos se merkitsee jonkin jäsenvaltion tekijänoikeutta koskevan lainsäädännön nojalla suojatun teoksen luvatonta käyttöä, toiseksi, että vain tekijänoikeuden haltija voi esittää mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen, ja kolmanneksi, että tässä hakemuksessa on esitettävä malli ja annettava tiedot aiemmasta mallista, johon hakemus perustuu, sekä tiedot, jotka osoittavat, että hakija on tekijänoikeuden haltija.

48 Siltä osin kuin ensimmäiseksi on kyse siitä, esitettiinkö väliintulijan SMHV:lle esittämissä mitättömäksi julistamista koskevissa vaatimuksissa suojatut teokset, joihin ne perustuivat, ja annettiinko niissä niistä tietoja, valituslautakunta katsoi perustellusti, että väliintulija oli noudattanut asetuksen N:o 2245/2002 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tältä osin asetettuja edellytyksiä.

49 Väliintulija nimittäin yksilöi 30.9.2008 päivätyissä mitättömäksi julistamista koskevissa hakemuksissaan teokset, joihin se vetoaa kyseisten vaatimusten tueksi, esittämällä näistä teoksista sekä vaatimuksiin liitettyjä valokuvia että kirjallisia kuvauksia. Nämä kuvaukset koskivat yhtäältä valkoista kahvikuppia, jonka ulkopinnalla on ohuita uurteita ja jonka sisäpinta on sileä, ja valkoista kahvikupin aluslautasta, jossa on leveä uurteinen reunus, joka kaartuu hieman ylöspäin ulkoreunastaan, ja pieni litteä ja sileä kohta, ja toisaalta syvää lautasta, jossa on hyvin leveä vaakasuora reuna, jossa on ohuita uurteita, ja jonka keskiosassa on kapea ja sileä kulhonmuotoinen vahvike, joka muodostaa myös lautasen jalustan.

50 Seuraavaksi kantajan väite, jonka mukaan väliintulijan olisi pitänyt esittää teosten päivämäärät ja tekijän henkilötiedot sekä näyttöä siitä, että tämän henkilön tekijänoikeudet ovat siirtyneet väliintulijalle, on hylättävä seuraavista syistä.

51 Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen N:o 2245/2002 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa edellytetään, että yhteisömallin mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen esittäjän on oltava hakemuksen perusteena olevan, jäsenvaltion lainsäädännössä suojatun tekijänoikeuden haltija ja että vaatimuksen tekijä esittää SMHV:lle tiedot, joista tämä käy ilmi.

52 Tarkasteltaessa sitä, onko mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen esittäjä tekijänoikeuden haltija tässä säännöksessä tarkoitetulla tavalla, ja sitä, onko tekijänoikeudesta esitetty näyttöä SMHV:lle, ei voida sivuuttaa sen jäsenvaltion eli Ranskan lainsäädäntöä, johon mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tueksi on vedottu. Sovellettava jäsenvaltion oikeus nimittäin tulee erityisesti kysymykseen tässä yhteydessä, kun määritellään sitä, millä tavoin sellaisen teoksen

tekijänoikeuksien saaminen ja toteennäyttäminen toteutuu, johon on vedottu mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen tueksi (ks. tältä osin ja analogisesti asia T-304/09, Tilda Riceland Private v. SMHV – Siam Grains (BASmALI), tuomio 18.1.2012, 22 kohta).

53 Asiakirja-aineistosta käy kuitenkin ilmi, että Ranskan oikeuden mukaan tekijänoikeuden haltija on – jos toisin ei ole osoitettu – se, jonka nimellä teos on julkistettu.

54 Kuten SMHV ja väliintulija katsovat, vaikka Ranskan lainsäädännössä säädetään, että ”hengentuotteen tekijällä on tähän teokseen aineetonta omaisuutta koskeva yksinoikeus, johon voidaan vedota kaikkia vastaan, pelkästään sen perusteella, että hän on sen tekijä”(Ranskan tekijänoikeuskoodeksin L. 111-1 §) ja että ”teos katsotaan luoduksi julkistamisesta riippumatta pelkästään sen perusteella, että tekijä on sen luonut, vaikka se olisi keskeneräinenkin” (Ranskan tekijänoikeuskoodeksin L. 111-2 §), siinä säädetään myös, että ”tekijänoikeudet kuuluvat sille tai niille, joiden nimissä teos on julkistettu, jollei muuta osoiteta”(Ranskan tekijänoikeuskoodeksin L. 113-2 §), ja että ”yhteisteoksen omistaja on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka nimellä teos on julkistettu, jollei muuta osoiteta, ja tekijänoikeudet kuuluvat tälle henkilölle” (tekijänoikeuskoodeksin L. 113-5 §).

55 Väliintulija täsmentää, että ranskalaisen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun luonnollinen henkilö, joka on teoksen tekijä, ei ole esittänyt vaatimuksia, teoksen tekijänoikeudet kuuluvat oikeushenkilölle, joka hyödyntää sitä kaupallisesti omalla nimellään.

56 Vaikka valituslautakunta katsoi riidanalaisissa päätöksissä virheellisesti, että tekijänoikeus syntyi teoksen luomisesta ”ja/tai julkistamisesta”, koska Ranskan tekijänoikeuskoodeksin säännösten mukaan tämä oikeus syntyy pelkästään sen perusteella, että teos on luotu, ei tällä seikalla ole merkitystä. Käsiteltävässä asiassa on merkitystä vain sillä, kuka on tekijänoikeuden haltija, ja koska teoksen luonut luonnollinen henkilö ei ole esittänyt vaatimuksia, tekijänoikeuden haltija on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka nimellä teos on julkistettu.

57 Kantaja siis arvostelee SMHV:ta perusteettomasti siitä, ettei se pyytänyt teosten luomisesta sellaisia tietoja kuin teoksen luomispäivä ja tekijän henkilöllisyys, ja siitä, ettei se pyytänyt tietoja tekijänoikeuksien siirtymisestä väliintulijalle, ja se myös arvostelee valituslautakuntaa perusteettomasti siitä, ettei se hyväksynyt sen valitusta, koska näitä seikkoja ei ollut esitetty.

58 Tähän on lisättävä, ettei kantaja kiistä sitä, että päivä, jona väliintulija julkisti teokset, joihin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen tueksi on vedottu, voidaan määritellä tämän asiaosaisen SMHV:lle esittämien asiakirjojen avulla.

59 Tämä kanneperuste on siis hylättävä, koska se perustuu väliintulijan SMHV:lle suojatuista teoksista toimittamien tietojen väitettyyn riittämättömyyteen ja muun muassa siihen, ettei teosten luomispäivistä, niiden tehneen luonnollisen henkilön henkilöllisyydestä ja hänen oikeuksiensa siirtymisestä väliintulijalle ole esitetty näyttöä.

60 Tämän ensimmäisen kanneperusteen jatkeeksi esitetyistä väitteistä, joiden mukaan väliintulijalla ei ole minkäänlaisia tekijänoikeuksia, koska muut alalla toimivat yritykset olivat jo ennen väliintulijaa koristelleet astioita niiden ulkopinnoille asetettavilla ohuilla samankeskisillä uurteilla, ja joiden mukaan tällainen koristelu ei millään tavoin ole omaperäinen vaan sitä on käytetty kaikkina aikakausina, on katsottava, että vaikka nämä väitteet eivät ole uusia, ne perustuvat kokonaan sellaiseen näyttöön, joka on esitetty unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen yhteydessä ja jotka on jo hylätty, koska ne eivät täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

61 Kantaja ei siis ole väittänyt SMHV:lle, että ennen väliintulijaa muut astia-alan yritykset olivat julkistaneet teokset, joihin on vedottu mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen tueksi. Lisäksi kantaja on itse todennut kanteissaan, että se on vedonnut vasta unionin yleisessä tuomioistuimessa tätä koskeviin seikkoihin.

62 Kun on kyse siitä, ettei astian uurteista muodostuva koristelu ole omaperäinen, kantaja ei ole kiistänyt valituslautakunnan arviota, jonka mukaan tähän alkuperäisyyden puuttumiseen vedottiin mitättömyysosastossa käydyn menettelyn yhteydessä mutta tämän väitteen tueksi esitetty silloin minkäänlaista näyttöä.

63 Oikeuskäytännössä todetaan kuitenkin, että asetuksen N:o 6/2002 61 artiklan sanamuodon perusteella unionin yleisen tuomioistuimen on valvottava valituslautakunnan päätöstä sen käsiteltäväksi saatettujen oikeudellisten kysymysten kannalta. Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole tutkia sille esitettyjä uusia perusteita eikä tutkia uudelleen tosiseikkoja sellaisten todisteiden perusteella, jotka esitetään ensimmäistä kertaa vasta tässä tuomioistuimessa. Näiden uusien perusteiden tutkiminen ja hyväksyminen olisi nimittäin vastoin työjärjestyksen 135 artiklan 4 kohtaa, jonka mukaan asianosaisten kirjelmät eivät voi muuttaa riidan kohdetta siitä, mikä se on ollut valituslautakunnassa (ks. analogisesti edellä 35 kohdassa mainittu asia ELIO FIORUCCI, tuomion 21 ja 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

64 Edellä 60–63 kohdassa todetusta seuraa, että kantajan vaatimukset, jotka koskevat sitä, että muut astia-alan yritykset ovat aikaisemmin julkistaneet teoksen, ja sitä, ettei koristelu ole omaperäinen, koska sitä on käytetty kaikkina aikakausina, on hylättävä sen vuoksi, että ne ovat uusia perusteita, tai ainakin sen vuoksi, että ne ovat perusteettomia, koska ne perustuvat kokonaan sellaiselle näytölle, jota ei voida ottaa huomioon.

65 Tämä kanneperuste ja sen jatkeeksi esitetyt väitteet on siis hylättävä.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan f alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että riidanalaisissa malleissa käytettiin luvatta väliintulijan teoksia

66 Kantaja arvostelee valituslautakuntaa siitä, että se katsoi, ettei teos, johon väliintulija vetosi, ollut kahvikuppi, aluslautanen ja syvä lautanen vaan näiden astioiden pinnoilla olevat koristeelliset uurteet. Kantaja väittää, että näiden samankeskisten uurteiden muut ominaispiirteet olisi pitänyt ottaa huomioon arvioitaessa sitä, esiintyikö väliintulijan teos kantajan riitauttamissa malleissa, ja siis sitä, onko tekijänoikeutta, johon väliintulija on vedonnut, loukattu.

67 Kantajan mukaan silloin, kun arvioidaan sen ja väliintulijan astioiden eri osatekijöitä, voidaan havaita useita eroja, jotka sen mukaan muodostavat ominaispiirteet näille astioille, joista saatavat kokonaisvaikutelmat ovat täysin erilaiset. Näiden erojen perusteella ei voida kantajan mukaan katsoa, että riidanalaisissa malleissa on käytetty suojattua teosta.

68 Kantaja katsoo, että esitetyistä kuvista ilmenee selvästi, ettei asianosaisten kahvikupeilla ja niiden aluslautasilla sekä syvillä lautasilla ole niiden uurteiden lisäksi mitään yhteistä tekijää.

69 Väliintulijan kahvikuppi on kantajan mukaan muodoiltaan pyöristetty ja sen korva on erikoinen eikä se muistuta mitenkään kantajan kahvikupin kartiomaisia muotoja. Kantajan aluslautasen keskiosan sileä kehys on suurempi kuin se, joka on väliintulijan aluslautasessa, ja sen reuna on litteämpi, koska vain ulkoreuna on kalteva. Ulkoapäin tarkasteltuna kantajan syvän lautasen syvä osa vaikuttaa täysin sileältä joitakin millimetrejä jalustasta sijaitsevaa leikkausta lukuun ottamatta. Tämä syvä osa on kantajan mukaan kaarevampi kuin väliintulijan lautasessa eikä siinä ole reunusta tai porrastuksia. Lautasten reunojen kaltevuus ja avonaisuus eroavat toisistaan, koska kantajan lautasen reuna on kaarevampi kuin väliintulijan lautasen reuna, joka on kulmikkaampi. Lisäksi riidanalaisissa malleissa on paksummat ja selvemmin erottuvat juovat.

70 Koska kantajan mukaan astia-alalla mallin luojan vapaus on rajallinen, on mahdotonta katsoa, että riidanalaisissa malleissa käytetään teoksia, joihin väliintulija vetoaa.

71 Kantaja lisää, että vaikka katsottaisiin, että teos, jonka suojaa väliintulija vaatii, muodostuu sen astioiden pinnoilla olevista koristeellisista uurteista, on kuitenkin pohdittava, miltä osin kyseessä oleva teos on omaperäinen.

72 SMHV ja väliintulija kiistävät kantajan kannan.

73 On muistutettava, että mitättömyysperuste, johon väliintulija käsiteltävässä asiassa vetoaa, ei perustu siihen, että riidanalaisilta malleilta puuttuu asetuksen N:o 6/2002 6 artiklassa tarkoitettu yksilöllinen luonne, vaan se perustuu siihen, että malleissa käytetään luvatta teosta, jota suojataan jäsenvaltion tekijänoikeuksia koskevalla lainsäädännöllä.

74 Tästä seuraa, että ainoa kysymys, jota SMHV:n piti käsitellä, oli se, onko väliintulija Ranskan oikeuden mukaisen tekijänoikeuden haltija ja käytettiinkö riidanalaisissa malleissa tätä tekijänoikeutta luvatta.

75 Edellä 48–59 kohdassa on jo todettu, että väliintulija oli noudattanut asetuksen N:o 2245/2002 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa asetettuja edellytyksiä, jotka koskevat sitä, että mitättömäksi julistamista koskevassa vaatimuksessa on esitettävä tekijänoikeudella suojattu teos, jonka perusteella vaatimus esitettiin, ja annettava siitä tietoja.

76 Väitteistä, joiden mukaan väliintulija ei ollut minkään tekijänoikeuden haltija, koska ennen väliintulijaa muut alalla toimivat yritykset olivat jo koristelleet astioita asettamalla niiden ulkopinnoille samankeskisiä uurteita, ja joiden mukaan tämä koristelu ei millään tavoin ole omaperäinen vaan sitä on käytetty kaikkina aikakausina, edellä 60–64 kohdassa on jo todettu, että näitä väitteitä ei voida ottaa tutkittavaksi, koska ne ovat uusia väitteitä, tai ne ovat ainakin perusteettomia, koska ne perustuvat kokonaan todisteille, joita ei voida ottaa huomioon.

77 Tämän kanneperusteen yhteydessä eitetty väite, jonka mukaan valituslautakunnan ei olisi pitänyt rajoittua vain astioiden koristeluun vaan sen olisi pitänyt ottaa huomioon niiden muodot, on hylättävä seuraavista syistä.

78 Teoksessa, johon väliintulija vetosi SMHV:ssa vaatiakseen riidanalaisten mallien mitättömäksi julistamista, ei ollut kyse vain astioiden koristelusta, vaan se muodostui näiden astioiden muista ominaisuuksista, muun muassa niiden muodoista. Väliintulija kuitenkin vetosi SMHV:ssa selvästi koristeluun sellaisenaan, joka on tekijänoikeudella suojatun luovan työn aineellinen ilmentymä. Väliintulija katsoi täten, että sen ”Hémisphère”-kokoelman astioiden omaperäisyys perustui erityisesti astioiden pinnoilla oleviin uurteisiin ja niiden vaihteluun sileiden pintojen kanssa, ja sen mukaan tämä pintakäsittely on omaperäinen ja kuvastaa tekijän luovuutta.

79 Kuten asiakirja-aineistossa esitetystä ranskalaisesta oikeuskäytännöstä, jota valituslautakunta on lainannut, käy ilmi, Ranskan oikeudessa astia voi sekä muotonsa että koristelunsa osalta olla tekijänoikeudella suojattu teos, kun jompikumpi näistä tekijöistä on luovan työn tulos ja kun sillä on omaperäinen luonne, joka kuvastaa tekijän persoonallisuutta.

80 Näin ollen mikään ei lähtökohtaisesti estänyt valituslautakuntaa katsomasta, että teos, jonka luvaton käyttö oli kyseessä, oli väliintulijan astioiden koristelu. Valituslautakunta rajoitti täten arviointinsa koskemaan yhtä asianosaisten astioiden tekijää. On kuitenkin huomattava, että riita-asian kahdesta asianosaisesta vain väliintulija olisi mahdollisesti voinut perustellusti riitauttaa valituslautakunnan tämän arvion, mitä se ei tehnyt, koska tässä arviossa ei käsitelty tiettyjä sen esittämiä vaatimuksia, jotka perustuivat tekijänoikeuteen.

81 Edellä todetusta seuraa, että valituslautakunnan arvioinnin rajoittaminen väliintulijan astioiden koristeluun ei ole käsiteltävässä asiassa omiaan johtamaan riidanalaisten päätösten lainvastaisuuteen.

82 Tästä seuraa, että kaikki väitteet, joissa kantaja korostaa riidanalaisten mallien ja väliintulijan astioiden muodoissa olevia eroja, ovat asian kannalta merkityksettömiä.

83 Ainoa merkityksellinen seikka riidanalaisten päätösten lainmukaisuuden arviointia varten on, onko asia siten kuin valituslautakunta katsoi eli ensimmäiseksi, onko väliintulijoiden astioiden uurteista muodostuva koristelu hengentuote, ja toiseksi, oliko tämä teos jäljennetty riidanalaisissa malleissa, mikä merkitsisi väliintulijan tekijänoikeuden luvatonta käyttöä.

84 Valituslautakunta esitti ensimmäisestä seikasta seuraavat toteamukset.

85 Se katsoi, että teos muodostuu astioiden koristelusta asettamalla kahvikupin koko ulkopinnalle ja aluslautasen ja syvän lautasen lähes koko sisäpinnalle lautasen keskellä olevaa ympyrän muotoista osaa lukuun ottamatta ohuista samansuuntaisista ja samankeskisistä uurteista muodostuva kuvio.

86 Valituslautakunnan mukaan astiat voitiin erotella tämän erityisen koristelun avulla ja ne saivat tästä koristelusta riittävän omaperäisen luonteen, jonka johdosta astioiden suojaaminen oli Ranskan oikeuden mukaan perusteltua. Näin ollen kyseessä olevat ohuet uurteet kuuluivat Ranskan oikeudessa vahvistettuihin edellytyksiin.

87 Valituslautakunta katsoi, että kantaja ei missään vaiheessa ilmoittanut sille yksiselitteisesti syitä, joiden vuoksi väliintulijan astioiden koristelu ei sen mukaan oikeuttanut tekijänoikeuden suojaamiseen. Valituslautakunta totesi, että taiteellisen luonteen puuttuminen, johon väliintulija vetosi, ei ole merkityksellinen arviointiperuste. Se katsoi, että kantaja oli maininnut myös sen, ettei uurteilla peitetty astia ole omaperäinen, esittämättä kuitenkaan tämän väitteen tueksi yhtäkään seikkaa ja että kantaja oli uudestaan turhaan kiistänyt, että väliintulijan teosta oli suojattava Ranskan lain nojalla, koska astiat ovat teollisia tuotteita.

88 Valituslautakunta katsoi, että loppujen lopuksi astioiden pintojen viimeistely, johon väliintulija on vedonnut, voidaan sellaisenaan, ”siitä huolimatta (tai sen takia), että se on muodoltaan koruton”, luokitella hengentuotteeksi, joka voi kuvastaa tekijänsä persoonallisuutta, ja että se kuului tämän vuoksi Ranskan tekijänoikeuslainsäädännön mukaisen suojan piiriin.

89 On todettava, ettei kantaja kykene asettamaan näitä toteamuksia kyseenalaisiksi.

90 Kantaja ei nimittäin riitauta unionin yleisessä tuomioistuimessa valituslautakunnan asianmukaisia toteamuksia siitä, ettei teoksen taiteellisuuden arvioinnilla ole merkitystä, ja siitä, sovelletaanko tekijänoikeutta teollisiin tuotteisiin. Väitetystä omaperäisen luonteen puuttumisesta on jo todettu, että kantajan unionin yleisessä tuomioistuimessa tältä osin esittämiä todisteita ei voida ottaa tutkittaviksi.

91 Näin ollen on todettava, ettei kantaja ole osoittanut, että valituslautakunta totesi virheellisesti, että väliintulijan astioiden koristelu oli tekijänoikeudella suojattu teos.

92 Valituslautakunta esitti toisesta seikasta, joka koskee väliintulijan teoksen käyttöä riidanalaisissa malleissa, seuraavat toteamukset.

93 Valituslautakunta totesi ensimmäiseksi, että suojattu teos eli käsiteltävässä asiassa sama uurteista muodostuva piirros esiintyy riidanalaisissa malleissa, ja toiseksi, että nämä uurteet peittävät täsmälleen samat osat astioista. Valituslautakunta katsoi, että aikaisemman teoksen, ”joka on jäljennetty – tai jota on ’käytetty’ – luvatta”, luova sisältö ilmeni riidanalaisissa malleissa nimenomaan näistä kahdesta ominaisuudesta, kun ne yhdistetään.

94 Myönnettyään, että uurteet olivat kyseessä olevien astioiden yhteinen tekijä, kantaja rajoittui väittämään unionin yleisessä tuomioistuimessa, että riidanalaisissa malleissa uurteet olivat ”paksumpia ja selvemmin erottuvat”. Tässä yhteydessä kantaja viittasi julkisasiamies Mengozzin asiassa C-281/10 P, PepsiCo vastaan Grupo Promer Mon Graphic, tuomio 20.10.2011 (Kok., s. I-10153), antamaan ratkaisuehdotukseen ja väitettyyn tekijän vapauden rajoittamiseen.

95 Nämä kantajan väitteet eivät kuitenkaan riitä muodostamaan näyttöä valituslautakunnan virheestä.

96 Ensimmäiseksi on todettava, että kantaja vetoaa virheellisesti julkisasiamies Mengozzin edellä 94 kohdassa mainitussa asiassa PepsiCo vastaan Grupo Promer Mon Graphic antamaan ratkaisuehdotukseen ja tekijän vapauden väitettyyn rajoittamiseen.

97 Mitättömyysperuste, johon käsiteltävässä asiassa on vedottu, perustuu asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan f alakohtaan eikä sen 25 artiklan 1 kohdan d alakohtaan, josta oli kyse edellä 94 kohdassa mainitussa asiassa PepsiCo vastaan Grupo Promer Mon Graphic.

98 Käsiteltävänä olevaa asiaa ei siis pidä ratkaista kahden mallin kokonaisvaltaisella vertailulla, jossa teknisiin tai laillisiin rajoitteisiin, joita esillä olevassa asiassa ei ole näytetty toteen, perustuvan tekijän vapauden rajoittaminen voi saada tarkkaavaisen käyttäjän kiinnittämään suurempaa huomiota yksityiskohtiin ja tehdä riidanalaisen mallin yksilöllisen luonteen tunnistamisen helpommaksi (ks. tältä osin edellä 35 kohdassa mainittu asia Lämpöpatterit, tuomion 43–45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

99 Käsiteltävänä olevan asian ratkaisu riippuu ainoastaan siitä, käytetäänkö riidanalaisessa mallissa asianomaisen jäsenvaltion tekijänoikeuslainsäädännössä suojattua teosta luvatta.

100 Valituslautakunta katsoi siis perustellusti, että ”mitättömyysperusteen arvioimiseksi riidanalaisia malleja ei ollut aiheellista vertailla kokonaisuudessaan vaan oli ainoastaan määritettävä, käytettiinkö tekijänoikeudella suojattua teosta myöhemmissä malleissa, toisin sanoen oli määritettävä, oliko tämä teos havaittavissa näistä malleista, mistä tässä asiayhteydessä seuraa, että erot, joihin kantaja on viitannut, kuten kahvikupin muoto tai sen korvan piirros tai syvässä lautasessa olevan kulhon muoto, eivät olleet merkityksellisiä.

101 Toiseksi ja kuten valituslautakunta asianmukaisesti katsoi, on ilmeistä, että riidanalaisten mallien koristelu muistuttaa huomattavasti väliintulijan astioiden koristelua sekä siltä osin, että koristelu on samoissa kohdissa, että siltä osin, että uurteet ovat samankeskisiä, säännöllisiä ja ohuita. Yhdennäköisyyttä ei poista se seikka, johon kantaja on vedonnut, että uurteet ovat paksumpia ja selvemmin erottuvia.

102 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, ettei kantaja ole osoittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle, että valituslautakunta toimi virheellisesti, kun se katsoi sen hallussa olleiden seikkojen perusteella, että astioiden koristelu, johon väliintulija vetosi mitättömäksi julistamista koskevien vaatimustensa tueksi, kuului Ranskan lainsäädännön mukaisen tekijänoikeussuojan piiriin ja että riidanalaisissa malleissa käytettiin tätä koristelua luvatta.

103 Tästä seuraa, että tämä peruste on hylättävä.

104 Koska kaikki kantajan kanneperusteet on hylätty, käsiteltävänä olevat kanteet on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

105 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

106 Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan SMHV:n ja väliintulijan oikeudenkäyntikulut näiden vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Asiat T-566/11 ja T-567/11 yhdistetään tuomion antamista varten.

2) Kanteet hylätään.

3) Viejo Valle, SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Établissements Coquets'n oikeudenkäyntikulut.

Forwood Dehousse Schwarcz

Julistettiin Luxemburgissa 23 päivänä lokakuuta 2013.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta 2

Asianosaisten vaatimukset 7

Oikeudellinen arviointi 7

Tiettyjen kannekirjelmien ja asian käsittelyn lykkäämistä koskevien hakemusten liitteissä esitettyjen asiakirjojen huomioon ottaminen ja merkityksellisyys 8

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 2245/2002 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohtaa on rikottu, koska väliintulija ei esittänyt suojatuista teoksista vaadittuja tietoja 10

Toinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan f alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että riidanalaisissa malleissa käytettiin luvatta väliintulijan teoksia 12

Oikeudenkäyntikulut 15